

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΣΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ:

ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(ΕΠΩΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΣΑΓΜΑΤΑ)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΕ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΤΑΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ

Προμενεν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

1896

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΛΗΜΗΣ

8
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΣΑΓΜΑΤΙΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΠΛΗΞΙΟΝ ΤΗΣ

ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν Στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν

Προσόμοια. Ἦχος α.

Τῶν Ὁρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα.

Ἡ Ἱερὰ Σαγματίου Μονὴς δηγυρίε, υπερβαλλόντως κόσμει, ἱερὰς μελωδίαις, χάραν σου τὴν Θεῖαν καὶ θαυμαστήν, οὐρανόθεν ἥς ἔλαχε, Κλήμεντος καὶ ταύτην σεμνοπρεπῶς, νῦν κυκλοῦσα δοξολόγησον.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, Κλήμεντος ἀγίου, διόπερ Λαμπρῶς, ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον χάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Δευτέρη προσπύξασθε πάντες οἱ νόσους ἔχοντες, τὴν σεβασμίαν χάραν Κλήμεντος τοῦ Ὁσίου βρῦε γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς ἐν πίστει προσφάουσι καὶ τὰ τοῦ σώματος πάθη καὶ τῆς ψυχῆς θεραπεύει θεῖα χάριτι.

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον Δόξα. Ἦχος πλ. δ' ὅτ' ἐβλήμενος ὦν ἐν

Ὁσίων τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαῖς φωστῆρας πῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Κλήμεντα σὺν τῷ Γερμανῷ, καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς. Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίας τῶν Ὁσίων, ἀφεςτὶν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί,
Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν ἱκετῶν παρακλήσεις, δέχου
πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμά-
των, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆ-
ναι πάντας ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἡλαρὸν καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Ἦχος β'.

Χριστὲ παμβασιλεῦ, εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ ἔλεος πα-
ράσχου, Κλήμεντος πρεσβείαις καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Στιχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Αένναον πηγὴν ἰάσεων παντοίων, τὴν πάντιμόν σου κά-
ραν, Κλήμεντα τρισμακάρ, Θεὸς πιστοῖς ἀνέδειξε.

Στιχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τοῦ σοῦ ποιμνίου, Κλήμης Θεο-
φρων πάτερ, ρυσθῆναι τῶν παγίδων, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος.

Δόξα. Ὁμοιον.

Δόξα σοι Βασιλεῦ, Παντάναξ, πλουτοδότα, πανεύσπλαγ-
χνε τῷ δόντι, Κλήμεντα σοῖς δούλοις, ὡς πλοῦτον ἀνα-
φαίρετον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάριον. Ὅτι σοῦ.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ματαίου αἰῶνος ἐμίση-
σας Θεόφρων, ὁσιώτατε Κλήμης, καὶ ὅρος κατέλαβες τραχύ,
ἐν ᾧ προσομίλεις τῷ Θεῷ διὰ τοῦτο συνελθόντες, ἐπαξίως
ἐφημούμεν σε δόξα τῷ σὲ δοξάζαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανό-
σαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενου σοι. Παρθένε τό.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ
Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἰστώμεν Στιχ. 5' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτεβεῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεοφόρον,
τὸν ἀστροφανέντα τοῖς πέρασιν, καὶ φωτὶ θαυμάτων αὐγά-
ζοντα τῶν πιστῶν ψυχὰς τε, καὶ καρδίας ἀστέρα, ἀειλαμπῇ
θεῖον Κλήμεντα, φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας διαυγέστατον,
τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, ὃν τῷ στέφει νίκης ὡς νική-
σαντα τὸν ἐχθρόν, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Θεοφόρον,
τὸν τῆς Βοιωτίας ὑπέρμαχον, θησαυρόν τε ὄντως ἀσύλητον,
καὶ αἰεὶ θερμότατον προστάτην, κινδύνων, καὶ δεινῶν αὐτὴν
ρυόμενον, λοιμοῦ τε, τὴν ἀπειλὴν ἐξαφανίζοντα, ταῖς εὐ-
προσδέκτοις πρεσβείαις, δι' ὧν ἡμῖν ἴλεον, ἀπεργάζεται τὸν
Χριστόν, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Θεοφόρε·
βίον γὰρ ἀσκήσας ἰσάγγελον, καὶ Θεῷ ἀπαύστως ἐνούμενος,
πρὸς τὰ ὑπερκόσμια μετέβης, τὴν δόξαν κατανοῶν τὴν
ἀνεκλάλητον, ταμεῖον κατασκευάσας θαυματόδωρον, τὴν
σεβασμίαν χάραν σου, εὐφροσύνης πλήρης, τοῖς πιστεύουσι
παρασχών, ἐν ᾧ καὶ προστρέχοντες θείαν χάριν ἀρρυσόμεθα.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ αὐτός.

Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Δεῦτε Βοιωτίας οἱ πιστοί, δράμωμεν προθύμως καὶ πόθῳ
τὸ τοῦ Σωτῆρος Ναῶ ὕμνους ἀναπέμψωμεν τῷ εὐεργέτῃ
Θεῷ, τῷ μεγάλως δοξάσαντι, ὑστέροις ἐν χρόνοις, τοῦτον
τὸν αὐτοῦ ὑπρέτην, ὃν περ καὶ προστάτην παρέσχε, πᾶσι
τοῖς αὐτῷ προστρέχουσιν ἐκ πίστεως.

Κάραν σου Θεόφρων τὴν σεπτὴν, σκεῦος ἀπειργάσω χαρί-

σμάτων καὶ οὐρανίων ἡθῶν, πόνους τῆς ἀσκήσεως, καὶ θετον ὄργανον, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ἀείμνηστε Πάτερ ὁθεν θαυματόδωρον ὁ στεφοδότης Χριστός, δῶρον αὐτὴν δέδωκε πᾶσι τοῖς πανευλαβῶς κεκτοίμενοις, πρόσθουν τε θερμὸν θεῖτε Κλήμης.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἡμᾶς, Πάτερ ἡ ἐν σοὶ ἐνοικοῦσα φαιδρῶς συνήγαγεν, ἅσμασι προτρέπουσα, τὴν θείαν μνήμην σου, τὴν σεπτὴν καὶ χαρμόσυνον, αἰσίως τιμῆσαι, χάριτας καὶ πράξενον, θεόφρων. Ὅσις ὅθεν προσφωνοῦμέν σε σκέπε, τοὺς προσκαλουμένους σε πόθῳ ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Σήμερον ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν οἱ πατέρες, Κλήμης καὶ Γερμανός οἱ τρισόλβιοι καταυγαζόντες ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ ψυχικὰς κηλίδας ἀποκαθαίροντες, τῇ τοῦ Πνεύματος θεῖα χάριτι διὸ συνελθόντες ἀδελφοί, καὶ τῇ σοφῇ, τῶν λειψάνων αὐτῶν περικυκλῶντες, εὐλαβῶς, ἀσπασομεθα, ἀγιασμόν ἀρυσάμενοι.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσῃ σε, κτλ.

Εἰσόδος. Τὸ φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βασανός. Ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶς ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανάσιος πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκόπῃς αὐτῶν ἐνελάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμεύονται. Κρίνουσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήπουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ.

ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι, εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ τῷ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτούς, λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνει δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκυκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλαύνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρης ριφθήσονται χάλαζαι, ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλυοῦσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ὡς ἡ κακοπραγία περιτρίψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ οἱ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις, ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθίσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται ἦρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγάπηθη, καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλ' ἡ λαβὴ συνέσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ,

ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὅτοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ στίχος τῶν μοναζόντων, ἡ ποιμνὴ δὲ χόρειε, Χριστοῦ ἡ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, τὸν μέγιστον Κλήμεντα σοφὸν ἀσκητὴν, καὶ ὑπέρλαμπρον τῆς εὐσεβείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, ἀνάμνησον τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων τοὺς ἀγῶνας· καὶ κήρυττε τὰ θαύματα τὰ τελούμενα, ἀπαύστως καὶ εὐχαρίστως τῷ Πατρὶ ἀνάκραζον, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Ἠγάπησας Θεοφόρε τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον, Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὦν αἰετὶ ἡνωμένος φωτὶ, φῶς ἀνελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες πέλους, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου τὸν μισθόν σου. Ὅσιε Κλήμης ἐκέκτησο, τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη τοῖς τῆς ἀσκήσεως πόνοις, καθυποτάξας μακάριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ναὸς ἐμψυχος ἐχρημάτησας, καὶ παρ' αὐτοῦ τῶν θαυμάτων λαβεῖν τὴν ἐνέργειαν ἡξιώθης, τοῦ θεραπεύειν τὰς νόσους τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν σαρκὶ οἰκονομίαν, ὅτι δι' αὐτῆς χάριτί σου, καταγλαίσας τὸν θεόφρονα Κλήμεντα, εἰς πάντα κόσμον αὐτὸν ἐθαυμάστωσας, ἀσθενούντων ἀπέδειξας ἱατρόν, ἐλατῆρα τῶν δαιμόνων, καταπονομένων βροχόν, τῶν ἐν ἀνάγκαις ὑπέρμαχον, τῶν κήπων καὶ χωρῶν καὶ ἀμπελῶν φύλακα, διώκτην τῶν καρποφθό-

ρων ἐντόμων καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ ὄνομα, προστάτην θερμότατον, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἐν ᾧ εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Κλήμης παμμακάριστε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. γ. δ'.

Εὐορτὴν χαρμόσυνον ἐορτάζει σήμερον Σαγματίου Ὅρος, ἐν ᾧ φιλέορτοι, Ὅσιου νεοφανοῦς, μνήμην τελοῦντες, Κλήμεντος τοῦ ἐπὶ τούτου ἀνατεῖλαντος· καὶ συγκαλοῦντες τὰς φίλας καὶ γείτονας Μονὰς Μυσιπόλεως καὶ Δομποῦ, τὴν μὲν ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς κέκτηται, Μελέτιον αὐχοῦσαν τὸν πολυθαύμαστον, τὴν δὲ ὡς τὸν θαυματουργὸν ἔχουσαν νέον Σεραφεῖμ, συνευφρανθῶμεν πνευματικῶς καὶ πανηγυρίσωμεν θεοπρεπῶς, μετ' ὧν καὶ ἡμεῖς ψάλλοντες εἰπώμεν, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός Κύριος, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὰ ἐπὶ γῆς τῶν ὀρθοδόξων συστήματα, ἐκ παντοίων κινδύνων λύτρωτε, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α' νύμφευτε Παρθέने, ἡ τὸν Θεὸν ἀφφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητὲρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἱκετῶν παρακλησεις, δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ Σαγματίου φρουρός, καὶ μοναζόντων τῶν ἐκεῖ ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πειρατῶν ἀσε-

θῶν κατὰ τῶν ὁπρίων τὰ ὀρμήματα· ζητούντων ἐκάστοτε ἐξαρπάσαι σπαραξάι τε, ἀναχαιτίζων κραταιᾷ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον τῆς μονῆς ἐνδεικνύμενος· ἄντως ἕκαστα μάχητος, καὶ στύλος καὶ στήριγμα τῶν ἱερῶς ἀσκουμένων, ὑπογραμμὸς τε σωτήριος, καὶ τύπος ὑπάρχων Κλήμης διό σε νῦν μακαρίζουσι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.
Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀστὴρ ὁ μέγας, ὁ αἰὶ διαυγέστατος, τῷ κάλλει ὠραισμένος, τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς, ἀρετῶν τε θείαις λαμπηδόσι, ψυχῇ τε καὶ σώματι, καθάρως δι' ἀσκήσεως, Τριάδος ὄντως τῷ φωτὶ λαμπρυνόμενος· ὁ ταῖς ἐκλάμψεις, τῶν ἐνθέων σου πράξεων, ἅπασιν τὴν σεβάσιμον, ἐμφαίνων ἀπόλαυσιν, διαγωγῆς ἐναρέτου, εὐφρανόμενης τὸν Κύριον, αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.
Κλίμαξ οὐρανοῦ καὶ σαφὴς ἡ πολιτεία σου Θεοφρων γεγένηται, δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκείθεν ἐκλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσαγγέλον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ὃ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν καὶ πανσεβάσιμον μὴμην σου, σὺν σοὶ παραστήναι, καὶ τῷ κόσμῳ ὠρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.
Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορεῖαν στηρόμεθα, δεῦτε τὸ ἡμέτερον καύχημα, Κλήμεντα τιμήσωμεν, καὶ τοῖς ἁσμασιν ὡς ἀνθίσιν, τοῦτον καταστέψωμεν, οὗτος γὰρ ἀπὸ βρέφους εἰλικρινῶς τὸν ὄντως Δεσπότην πολήσας τὰ πάντα κατέλιπε, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν· Ὅθεν καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, ὁπίσω αὐτοῦ, καθάπερ ἔλαφος διψῶσα προσέδραμεν ἐκ τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, νοερώς ποτιζόμενος, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, νηστείας καὶ

ἀγρυπνίας καταμαρῖνας, χάριν θαυμάτων, παρὰ Θεοῦ πλοῦσιως ἀπῆλειφε, πνεύματα πονηρίας διώκειν, καὶ νοσούντων τὰς ἰάσεις παρέχειν· καὶ νῦν παριστάμενος τῷ πάνακτι Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσείστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τό, Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τοισάγιον κτλ.
Απολυτικίον. Ἦχος α'. Τῆς Ἐρήμου πολιτῆς.

Τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ματαίου αἰῶνος ἐμισήσας Θεοφρων ὀσιώτατε Κλήμης καὶ ὁρος κατέλαβες τραχύ, ἐν ᾧ προσομιλεῖς τῷ Θεῷ, διὰ τοῦτο συνελθόντες, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· δόξα τῷ σε δοξάσαντι, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰατράτα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενου σοὶ Παρθένα.

Καὶ ἀπολύεις.
Εἰς τὸν ὁρόν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Ὑμνοῦμεν τὴν σεπτήν καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τὴν πᾶσι τοῖς πτωχοῖς, χορηγοῦσαν ἀφθόνως, τὴν ἔχσιν μακάριε, τοῖς ἐκ πᾶθου κρυγαζούσι, σῶσον ἅγιε, ἡμᾶς τοὺς δούλους σου σῶσον, ταῖς πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, Κλήμης τοῦ ὁριῶς ὑπεράαχες.

Δόξα.
Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτέλεσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠρήης, φωτίζων τοὺς πιστεῖ σου, προσιδόντας μακάριε· δὸν αἰτῆσαι, τὸν Δεσπότην φωτῆσαι καὶ

ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Κλήμης Θεόφρων πα-
τὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς,
καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν
ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν σὲ κε-
κτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν 6' Σπηλολογία. Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ γῆς ὡς ἄσκαρος ἐν ἀρετῇ διαπρέψας, πολιτείας γέ-
γονας ἐπουρανοῦ ἐργάτης, Πνεύματος δὲ τοῦ Ἁγίου φανεῖς
δοχεῖον, χάριτι θαυμάτων μάκαρ ἀντεδοξάσθης, διὸ πάν-
τες σου τὴν χάραν, σέβομεν πόθῳ πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Δόξα.

Τῶν Θηδῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν Θεοφόρε, τού-
τους πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἐρημιτῶν ὡ-
ραιότατον κλέος καὶ δόξα Κλήμης πανένδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος
τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ
παρίδης ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σοὶ γαστρί.

Τοῦ σεπτοῦ Μελετίου τοὺς ζηλωτάς, καὶ κλινοὺς τοῦ
Κυρίου θεραπευτάς, τοὺς πᾶσαν τὴν ἔνθεον, ἀρετὴν ἐξασκή-
σαντας, καὶ ἐν ὅρεσι πάντα, τὸν βίον τετέλεσαντας καὶ πα-
θημάτων δειχθέντας, ἀκέστορας ἄσμασι, Κλημένετα τὸν
θεόν, σὺν αὐτῷ καὶ τὸ γέρας, ἀρετῶν τιμήσωμεν, Γερμα-
νὸν τὸν αἰοίδημον, καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν, ταῖς εὐχαῖς
αὐτῶν ὁ Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην βράβευσον τῷ κόσμῳ σου τοῖς
προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὴν σεπτὴν εἰκόνα Ὑμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μο-

λύνας ὁ μιὰς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἑμαυτὸν κατερύ-
πωσα καὶ οὐκ ἔχω τί πράξει, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι· ἀλλ'
οὐδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσταμαι· φεῦ μοι
τῷ ἀχρείῳ διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον,
νῦν προστρέχω καὶ δέομαι ὁμολογῶν σοὶ τὸ ἥμαρτον πρέ-
σβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι
μοι, εἰς σὲ γὰρ παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Τὸ πᾶσα πνοή.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς πάντα μοι παρε-
δόθη κτλ.

Δόξα· ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'.

Οσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος τῶν
κατωρθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν
καμάτων σου τῶν δαιμόνων ὧλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν
ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξή-
λωσας παρρησίαν ἔχοντες ἐν τῇ μνήμῃ σου εἰρήνην αἰτη-
σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στίχ.

καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ἡ'. ὥδῃ α'. ἤχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ανοιξωμεν στόματα πεπληρωμένα τῆς χάριτος, καὶ ὕμνοις
αἰνέσωμεν τὸν θεόν Κλημένετα, καὶ Ὅσιον Γερμανὸν τὸν
γενναῖον, τὸν τούτου θεράποντα ἐγκωμιάσωμεν.

Σωμάτων ἐμφύχων τε, καὶ παθημάτων ἀκέστορες ἐδεί-
χθητε ἅγιοι, καὶ μετὰ θάνατον τοῖς λατρεύουσιν ἡμῶν,
τὴν θείαν μνήμην, πανηγυρίζουσι, ταύτην ἐκάστοτε.

Εὐώδη χαρίσματα, ὁ θεὸς ὄντως ναὸς ὑμῶν, ἐκδύζει ἀέ-
να εὐωδιάζων ἡμᾶς, ἐπομβρίαις γάρ, τοῦ Πνεύματος τοῦ
θεοῦ, τὴν χάριν εἰλήφατε, τὴν ἀνεκλάλητον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων δυνάμεων, ὁ θεὸς σου
γένονεν, οἶκος ὁ ἐμψυχός, ἡ ἐν μήτρᾳ σε, βαστάσασα παρ-
θένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔτερος κανὼν τῶν ὁσίων ὦν ἡ ἀκροστιχίς

Κλήμει τα καὶ Γερμανόν, ὕμνοις γεραίρω.

Ὡδὴ α' ἤχος πλ. δ' ἁ
Ἀρματηλάτην Φραγὸν ἐβύθισε.

Κλέος σωτὴρ μου, τῶν ὁσίων πέφυκας καὶ γέρας ἄρρη-
τον, διὸ καμοὶ δίδου, αἶγλην τὴν ἀκήρατον, τοῦ παναχράν-
του πνεύματος, ἐπαινέσαι συντόνως, τοὺς ἱερούς σου θερά-
ποντας, τοὺς αὐτὸς καλῶς προεδόξασας.

Λόγῳ ἐνθέῳ τῶν γραφῶν θεσπέσιοι οἰακίζόμενοι, τὴν γῆν
ρὰν πᾶσαν, σχέσιν διεφύγετε, καὶ κόσμου τὸ κλυδόνιον,
καὶ πρὸς μάνδραν ὁσίων, εὐθέως ἐνεσκηνώσατε, αὐλοὶ καθά-
περ καὶ ἄσαρκοι.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Ἡ τοῦ ὁσίου Μελετίου χαίρουσα, μονὴ ἐδέξατο καὶ τοῖς
σεμνοῖς τρόποις, τῆς παιδαγωγήσεως, παγκαλῶς σε ἐθρέ-
ψατο, καὶ εὐδόκιμος ὤρθη, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσιν Κλή-
μης μονάζοντων ἀγλαῖσμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μονὴ τὸν κτίστην, τοῦ παντός ἐβάστασας, Θεογεννήτωρ
ἀγνή, καὶ ἐκ μαστῶν τρέφεις, γάλακτι τὸν τρέφοντα τὰ
πάντα θείῳ νεύματι, καὶ γὰρ ἔτεκες τούτον, ὑπερφυῶς χρη-
ματίσασα, ἀνθρώπον δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Καταβασίαι. Χέρσον ἀβυσσὸν τόκον.

Ὡδὴ α' ἤχος πλ. δ' ἁ. Τὸν σὺ δὲ ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ὑμνογράφους παντεπόπτα, τοὺς πιστεῖ προστρέ-
χοντας αἰεὶ, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, ἐπηρειῶν ἀπάλλαξόν,
ταῖς ἐπαγρύπνοις στάσει. τῶν Θεοφόρων ἁγίων σου.

Πολλοὺς διανύσας τοὺς ἀγῶνας, ἐν ὄρει ὑπαίθριος σοφὴ
τὸν στέφανον ἀπειλήφας, τῶν πόνων σου μακάριε, καὶ συ-
νευφραίνει πάντοτε, σὺν Γερμανῷ τῷ θεράποντι.

Γλώσση, ψυχὴ καὶ διανοία τοὺς θεῖους ὑμνήσωμεν πι-
στοί, ὁμοσκύνους θεράποντας, τοῦ Βασιλέως σήμερον, Κλή-
μεντα τὸν ἰσάγγελον, καὶ Γερμανὸν τὸν στερρόφυχον.

Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ἐλέους σου παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σβέσον τῶν
ἐμῶν ἀμαρτημάτων, πάναγνε, καὶ ἐσβεσμένον ἀναψον, τὸν
λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνίᾳ ἐπτάφωτε.

Ἄλλος. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐρως ὁ θεὸς τῶν καλῶν, τῆς σχέσεως τοῦ ματαίου, καὶ
προσχαίρου τούτου βίου χωρήσας, ἐν ἐρήμοις κατοικεῖν,
Κλήμεντα παρεσκεύασε, καὶ Γερμανὸν τὸν θεῖον εἰς ἀρε-
τῶν κτῆσιν ἄπασαν.

Νεανικῶς τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς δόλους καὶ τὰς ἐνέδρας,
ἐξελεύρωσας, καὶ τούτου τὰς πλάνας, ἐναπέδρασας σοφῶς,
Κλήμης, ταῖς ὁλονύκταις σου, δεήσεσι πρὸς τὸν θεόν, νοός
τε νηφαλαιότητε.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Τὴν ἐν τῷ στύλῳ ἀνδρικήν, ὑπομονὴν ἐνορῶν σου, καὶ
τὴν ἄλλην καρτερίαν, ἣν ἔσχες, ἐπηρᾶτο δοχρῶς τοὺς πό-
νους καταλύειν σου, ὁ πονηρὸς ἀλλ' ὤρθη, κώνοπος ὄντως
χαυνότερος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὑψηλοτέρα τῶν ἄνω, Χερου-
βείμ καὶ Σεραφεείμ σὺ ἐφάνης, ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν διό με
ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐχθροῦ ἐπειρίας, ἀνώτερον ἐνα-
πέργασον.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ' ἁ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ.

Τοὺς ὁσίου Κυρίου καὶ ἐραστάς, τοὺς τὰ πάθη μειώσαν-
τας ὀλίκως, ὕμνοις ἐπαινέσωμεν, καὶ ἐπαίνους ὑμνήσωμεν,

τούς ἐν τῷ ὄρει τοῦτο ἐνθέως ἀσκήσαντας, καὶ ὡς φωστῆρας εἰς πάντα, τὸν κόσμον ἐκλάμπαντας. Ὅθεν μετὰ πότμον, ἱαμάτων τὴν χάριν, λαβεῖν ἠξιώθησαν, τὰ σεπτὰ ὕμῶν λείψανα, Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρετιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην Ὑμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχροὺς καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνῶσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ρῦσαι λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτήσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ ἄσκήσας ἐν τῷ ὄρει Σαγματίῳ Θεοφόρε, καὶ ἀπώτε-φρώσας, τὴν ἐκ τῶν παθῶν ἀμαυρότητα, Κλήμης Θεόφρων ἐγένου, ἰσοστάσιος, καὶ ἰσόρροπος, σὺ τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλ-λώπισμα.

Εὔκρατείᾳ Θεοφόρε, τὰς ψυχὰς ἐκλαμπρύναντες, ὅσοι πατέρες, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκοσμήσατε, δικαιοσύνην, ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν, ὅθεν νῦν μετ' ἀγγέλων ἀγάλλεσθε.

Ἡσυχάζων ἐν τῷ ὄρει, Σαγματίῳ ὑπαίθριος, χάριν ὑπεδέξω, θεῖαν ἐκ Θεοῦ γενναιότατε, καὶ χαρισμάτων ἐγένου, θεῶν ἐμπλεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σώζων ἀεὶ προστασίας σου.

Θεοτοκίον.

Εἰπὶ θρόνου ἐπηρμένου φοβεροῦ ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπτωθεῖσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέσιν, τὴν ἐξ Ἀδάμ χαρίζομενος.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κλέος σαφῶς, ἐντιμον σὺ ὄντως γέγονας, σὺ καὶ δόξα, σὺ καὶ ἐγκαλλώπισμα, τῶν μοναστῶν, καὶ ὑπογραμμὸς Κλήμης Θεοφόρε, τοῖς ἐν τῇ μάνδρᾳ ἀσκήσας τοῦ θεοῦ Μελετίου, καὶ ἡμῶν τοῖς τιμῶσι τὴν σὴν μνήμην σεπτῶς καὶ γεραίρουσι.

Ἰσχύς Χριστός, καὶ καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς ψυχῆς σου, πάτερ ἱερώτατε, καὶ γλυκασμός, γέγονε σαφῶς· σὺ γὰρ τὴν φροντίδα, τῶν γενητῶν καταλέλοιπας πατρίδος καὶ γονέων καὶ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες δόξα σοι.

Δόξα. Τοῦ ἀγίου.

Ἄλλος σαφῶς στυλῆτης νέος σὺ γέγονας, καὶ τοῦ πάλαι Συμεῶν ἐφάμιλλος, σὺ γὰρ ζηλῶν, ταῖς ἐπ' ἀρεταῖς, ὄντως καρτερίαν, ἐκείνου μακαριώτατε, ἐν στύλῳ ἐκαρτέρεις, νηφετῶν τὰς νιφάδας καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαστήρ ἡ σὴ ἄχραντε σκηνώμα γέγονε, καὶ δοχεῖον ὅλης τῆς Θεότητος, καὶ γὰρ εἰς τῆς τρισσοφουῶς, ἀγίας Τριάδος, ἐν σοὶ σκηνώσας πανύμνητε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀνεκαίνισεν ὅλην, τὴν παραπεπτωκυῖαν.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν ἄγγελοι, ὁρῶντες τὸν ἀγῶνά σου Κλήμης Θεοφόρε, ἐν τῷ κόσμῳ, ὃν ἐμιμήσω, τὸν ὑπερκόσμιον, βίον ὥσπερ ἄσαρκος βιῶν, ὅθεν μεταβέβηκας ἐν τοῖς τούτων σκηνώμασι.

Ἀνέτωσας ὅσιε, τὸ κατ' εἰκόνα ἄσπιλον, πόνοις σου παμμάχαρ καὶ καμάτοις, δι' ὧν ἐδέξω, τῶν χαρισμάτων πληθύν, ἐκ Θεοῦ τοῦ κτίσαντος τὴν γῆν, καὶ καταφωτίσαντος, τοὺς αὐτὸν ἀγαπήσαντας.

Ἀπέβαλλες ὅσιε, τοῦ κόσμου τὴν προσπάθειαν, ὅλη σου ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ ἀπηλλάγης, τούτου δι' ἅπαντα, χρό-

νον τῆς ζωῆς σου εὐσεβῶς, ὅπως τὸ ἀρχαῖόν σου, ἀναλάβῃς ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Α΄ πασαν τὴν ἐκπτωσιν, φύσιν ἐκαινούργησας, ἄχραντε παρθένε Θεοτόκε, καὶ προσηγάγω, εἰς ὃ ἐτύγχανε, πρότερον ἐν δόξῳ καὶ λαμπρῶς, ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, οἱ πιστοὶ Θεοnúμφευτε.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσσει.

Εν σπηλαίῳ ὡς πάλαι Ἡλιοῦ ἐνίκησας Κλήμης πανθαύμαστε, σὺν τῷ θείῳ ὄντως Γερμανῷ, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, ἀλλὰ νῦν ἀγάλλει, ἐν παραδείσῳ μετὰ τούτου, οὗ τὸ κάλλος αἰεὶ φαντάζεσθαι.

Ρωμαλαίαν τὴν φρένα, ἔχοντες πανάριστοι οὐκ ἐπτοήθητε, δυσμενοῦς τὸ θράσος, καὶ τὴν τόλμην τὴν ὀλεθριωτάτην, τῇ γὰρ πανοπλίᾳ τῇ τοῦ Σταυροῦ θωρακισθέντες, τὴν ἐκείνου ἐτρέψατε φάλαγγα.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Μετανοίας τοῖς τρόποις, ὁ ποιμὴν ἄγνων σου τὴν ὑπερθαύμαστον, ἀρετὴν τρισμακάρι, τοῖς ποσὶ σου προσῆλθε καὶ ἤτησε, τὴν συγγνώμην ὅλως, ὡς σφαλερῶς τὰς ὑπολήψεις, ἐσχηκῶς τῶν ἀρίστων σου πράξεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α΄ πείρανδρος παρθένε, τέτοκας τὸν ἄχρονον Πατὸς ἀνάρχου υἱόν, πνεύματος ἁγίου, ἐπελεύσει ἐν σοὶ παναμώμητε· ὅθεν καὶ κυρίως, ὁμολογοῦμέν σε μητέρα, τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπάντων Θεοnúμφε.

ᾠδὴ 5'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμ.

Τὴν θεῖαν ἅπαντες σήμερον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ μονάζοντες, καὶ ἐκθειάζοντες, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ Κλήμεντα τὸν θεῖον ἐγκωμιάσωμεν.

Τοὺς πόνους μάκαρ καὶ κόπους σου, ἀξίως εὐφημοῦμεν

κραυγάζοντες, δεῦτε συνέλθομεν ἐγκωμιάσαι σαφέστατα τοὺς ἀσκητὰς Κυρίου καὶ Θεοκήρυκας.

Α΄ γρύπνῳ στάσει καὶ δάκρυσι κατέσβεσας παθῶν τὰ οἰδήματα, Κλήμης μακάριε, καὶ ἀπετέφρωσας τέλεον, ὡς ἀθλητῆς Κυρίου ἀξιοθχύμαστος.

Θεοτοκίον.

Προστάτην μέγαν ἐν θλίψεσι κεκτήμεθα παρθένε πανύμνητε, ὅθεν βοῶμέν σοι, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζοντες, Χριστιανῶν ἀπάντων χαῖρε τὸ καύχημα.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεία μὲν τὴν ἀχλὴν, σὺ τῶν παθῶν ἐξηφάνισας, αὐτῷ δὲ προσευχῇ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, γενόμενος ὄργανον, πνεύματος ἁγίου, καὶ ὁπίων ἐγκαλλώπισμα.

Ολβίως σου τὴν ζωὴν, ἀπὸ σπαργάνων ἐκόσμησας, ταῖς καλλοναῖς τῶν σεπτῶν, ἀρετῶν τρισόλβιε· ὅθεν καὶ ἀπείληφας ἐκ Θεοῦ πλουσίως, ἱκμάτων τὴν ἐνέργειαν.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Νοδὲ τὴν καλλονήν, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἐνέργειαν, ἐθαύμασε καὶ πληθὺς ἀγγέλων, πάνόλβιε, ὥρατος γὰρ γέγονας, ἀρεταῖς ὁσίαις, Κλήμης πᾶτερ ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, τὴν παναμώμητον δέσποιναν, συμφώνως τῷ Γαβριήλ, ὃς σοὶ προσεκόμισε, τὸ λύπης ἀντίθετον, οἷα μυστοπόλος, τῶν ἀρρήτων ὑπεράχραντε.

Κορτάκιον ἥχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῇ τὰ νικητήρ.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει φαινοὺς καὶ οὐρανόφρονας, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀληθῶς θεῖους θεράποντας, Κλήμεντα καὶ Γερμανὸν ἀνευφημήσωμεν, οὗτοι γὰρ ὡς ποταμοὺς ἰάματα βρύουσι, τοῖς θερμῶς τοῖς λειψάνοις αὐτῶν πελάζουσι, καὶ κραυγάζουσι, χαίροις ζεῦγος ἀγιόλεκτον.

Ὁ οἶκος ἄγγελος πρωτοστάτης.

Αγγελοι τῇ ἀσκήσει, Θεοφόροι δειχθέντες, πορεύετε ἡμῖν τὰς ἐλλάμψεις Θεόθεν, καὶ τὰς γε αἰφώτους μαρμαριγὰς τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῦ θείου φωτὸς τὴν καλλονὴν διὸ καὶ κραυγάζομεν, τοιαῦτα μεγαλοφώνως. Χαῖρε Κλήμης ἀσκητῶν καλλονή, Χαῖρε Γερμανὲ φυτὸν αἰιθαλές, Χαῖρε μοναζόντων τὸ ἐγκαλλώπισμα, Χαῖρε Βοιωτίας τὸ ἀγαλλίαμα. Χαίρετε φωσφόροι καὶ λαμπτήρες αἰφωτοί. Χαίρετε καλλονῆς παραδείσου ἐπόπται. Χαίρετε κρουνοὶ τῶν θαυμάτων ἀένναοι. Χαίρετε φαιδροὶ μαργαῖται θεῖοι, Χαίρετε τῶν ἐν βίῳ ἀκέστορες, Χαῖρε ζεύγος ἀγιόλεκτον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κς'. τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Κλήμεντος καὶ Γερμανοῦ, τῶν ἐν ὄρει Σαγματίῳ ἀσκησάντων πλησίον τῆς ἐπταπύλου Βοιωτίας.

Κλήμης ὁ θεῖος, ἐν μεταρσίῳ στύλῳ, ἀρθεὶς ἀνέπτει, πρὸς μονὰς οὐρανίους.
Κλήμης Ἰκνουαρίου θάνεν εἰκοστῇ ἑκτῇ γέρας ἀρετῶν, Γερμανὸς γεγαυρέσθω, ὡς τῶν γενηρῶν, λειλοιπῶς πᾶσαν τέρψιν.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ὀσιώτατος πατὴρ ἡμῶν Κλήμης, εἴλκε τὸ γένος ἐκ τῶν πάλαι χρυσῶν Ἀθηνῶν, γέννημα καὶ θρέμμα ὑπάρχων, τῆς αὐτῆς πόλεως. Γεννηθεὶς δὲ καὶ ἀνατραφεὶς ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοχρίστων γονέων, καὶ ἐπισήμων ὄντων τῆς πόλεως, καὶ εἰς μέτρον ἐλθὼν ἡλικίας, τὰ Ἱερὰ ἐκπαίδευεται γράμματα, τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιποντων, καὶ πρὸς τὰ ἐκαῖσε ἀπελθόντων ἀναπαυτήρια, τῷ ἀριθμῷ τοῦ κλήρου συγκαταλέγεται, τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας ἐκκλησίας· εὐλαβῶς δὲ καὶ ὁσίως τὰς θείας ἐν αὐτῇ, ἐπιτε-

λῶν λειτουργίας, καὶ ταῖς ψαλμωδίαις σχολάζων καὶ ἀναγνώσει, μικρὸν ἐν αὐτῇ διέτριψε χρόνον, φθάσας δὲ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς αὐτοῦ ἡλικίας καὶ ἀνδρωθεὶς καὶ πᾶς καταιγίδας καὶ σπιλάδας τοῦ ματαίου κόσμου ἀπαλιπὼν, τοὺς θορύβους καὶ τὴν τύρβην τοῦ βίου τούτου ἀποσεισάμενος τέλεον, ὡς ἄει μὴ ἐμμένουσιν εἰς τὴν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, μεταβαίνει μονήν. Ὁ δὲ Ὀσιώτατος Μελέτιος, ὡς πατὴρ φιλόστοργος, περιχαρῶς καὶ φιλοφρόνως τοῦτον δεξάμενος, καὶ τριχίνοις αὐτὸν ἀμφιεσάμενος ἐνδύμασι καὶ τὰς τούτου τρίχας ἀποκειράμενος, καὶ τοῖς τῶν μελανειμόνων, καὶ πενιχρῶς ἐνδεδυμένων δοκιμῆς ἐγκαταξας, τὴν πνευματικὴν παλαίστραν, καὶ τὴν ταύτης τοῦτον, ἐκπαίδευεται ὁδόν. Ὁ δὲ τὸν τραχὺν καὶ σκληρὸν ὑπόδους τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος βίον, καὶ κόπον τῷ κόπῳ καὶ ἀγρυπνίᾳ τῇ ἀγρυπνίᾳ προσθεὶς, τὰς τε ἀναβάσεις, ὅσαι ὦραι ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, καὶ εἰς μέτρον θεωρίας ἄχθεις τοὺς κατ' αὐτὸν ἅπαντας ἀδελφοὺς τῇ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει ὑπερηκόντισε πρὸς τούτοις δὲ ἔθος ἦν τῷ ἁγίῳ Κλήμεντι, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐσπέρας, ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ ὄρος (τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενον πόρταις) προσεῦξασθαι τὸ ὄρος, φημί τὸ ἀντικρὺ, τοῦ Σαγματίου ὄρους ἐγκείμενον, προσευχόμενος δὲ ἐν αὐτῷ, αἰθέριος ὡς ἓνα πῆχυν ἵστατο τὰς χεῖρας καὶ τὸ ὄμμα, εἰς οὐρανούς ἀνέχων, καὶ Θεῷ ἡσύχως προσομιλῶν, ἀδελφὸς δὲ τις, Ἰάκωβος τοῦνομα, τοῦτον παραφυλάξας καὶ θηρεύσας, ἐθεάσατο αὐτὸν ὑψούμενον καὶ πετώμενον ἐν τῷ ὄρει· ἰδὼν δὲ τοῦτο τὸ ὑπερβολικὸν ὁ προρρηθεὶς τερατουργημα, ἐτράνωσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐμφανές, ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ μονῇ ἀδελφοῖς. Ὁ δὲ τρισόλβιος καὶ θεῖος ἀνὴρ, γνούς τὸ πραχθέν, ὅτι κρυπτόμενος καὶ φεύγων τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον ἐφωράθη καὶ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν τιμὴν ἣν ἔκτοτε τούτῳ προσεῖχον οἱ ἀδελφοί, καταννοήσας ἡδουλήθη λάθρα τῆς μονῆς ἐξελθεῖν, τριάκοντα ἐν αὐτῇ διανύσας χρόνους, ἐξελθὼν τοῖνυν ὁ δ-

σιος τῆς μονῆς, μηδενὸς τοῦτο γινώσκοντος, τὸ Σαγματίον ὁρος καταλαμβάνει, καὶ πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ οὔσαν σμικροτάτην μονήν, βραχύ τι προσέμεινεν, εἴτα ἄκρου ἐκ στύλου περὶ τὴν ἀκρώρειαν κειμένου ἐντυχόν, καὶ εἰς μέγα ὕψος ἡρμένου καὶ μάλλα ὄντος φρικώδη θεάματος τοῖς παραβαλλουσιν, ἐπιβάνει ἐν αὐτῷ ἀνιών, καὶ ἐγκαθεῖρξας ἑαυτὸν ἐν τῷ ἐν αὐτῷ ὑπερθεῖν ὄντι πυργίσκῳ τοῦ λοιποῦ τόνδε τὸν μάταιον, καὶ φθαρτὸν βίον μέχρις ἐσχάτων διήνυσε, πολλῶν θεόθεν, ἀξιώθεις χαρισμάτων. Μαθὼν δὲ τὸν τοῦ Κλήμεντος ἀποδρασμὸν, ὁ τῆς τοῦ Ἁγίου Μελετίου μονῆς Καθηγούμενός τε καὶ προεστώς, ὁ γὰρ ὅσιος Μελέτιος ἦδη ἦν θεθνικῶς, μοναχοὺς τινὰς πρὸς τὴν τοῦ Κλήμεντος ἀναζήτησιν ἀποπέμπει, ἐξελθόντες δὲ οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς καὶ ἀνερευνήσαντες ἀκριβῶς, ἤκουσαν ὅτι ἐν τῇ τοῦ Σαγματίου ὁρους μονῇ ἀπελθὼν διατρίβει ὁ Ἀββας, ἀνέρχονται λοιπὸν εἰς τὸ ὅρος οἱ μοναχοὶ τοῦτον ἀναζητοῦντες, εὐρόντες δὲ αὐτόν, καὶ προσθεγξάμενοι τοῦτον, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ἡγουμένου, καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πλέον οὐδὲν ἐλύπουν ὑπέστρεψαν τοῖνυν οἱ μοναχοὶ ἄπρακτοι, μὴ εἰς τὸ αὐτῶν τοῦτον καταπειθόμενοι θέλημα, ἔφευγε γὰρ ὁ μακάριος διωκόμενος τὸ κενὸν καὶ μάταιον τῶν ἀνθρώπων δοξάριον. Ὁ δὲ τῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου μονῆς προεστώς, τοὺς μοναχοὺς εἰς κενὸν ἐπανελθόντας ἰδὼν, καὶ ἀνερωτήσας καὶ μαθὼν τὰ λεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐκείνου, ἀφορισμῷ ἀλύτῳ αὐτὸν καθυπέβαλλεν, ὁ δὲ ὅσιος Κλήμης, ὥσπερ ἀδάμας στερρός, ὑπ' οὐδενὸς σκληροῦ καὶ ἀντιτύπου σιδήρου τεμνόμενός τε ὁμοῦ καὶ θρυπτόμενος, ἔμεινεν ἐν τῷ ὑψηλῷ ἐν στενοτάτῳ στύλῳ, τὰς φορὰς τῶν ἀνέμων καὶ καυμάτων, καὶ ὁμῶν γενναίως ὑποφέρων πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ θλίψει, καὶ στενοχωρίᾳ, τῷ Θεῷ προσομιλῶν καίπερ παγετοῦ, καὶ ἡλιακοῦ καύσωνος, πολλοῦ ὑπάρχοντος γενόμενου, προσομιλῶν τὰς δὲ δειματώσεις, καὶ τοὺς τῶν δαιμόνων πειρασμούς, πολλοὺς καὶ ποικίλους τυγχάνοντας, οὓς

ἀνδρικῶ τῷ φρονήματι, ὁ γενναῖος ἀδάμας ὑπέστη, τίς γλῶσσα ἢ νοῦς ἀνθρώπινος δυνήσεται ἐξειπεῖν; ὅπου γε μάλιστα τριάκοντα ἐν αὐτῷ φθάσας, ὁ καρτερικὸς ἄνθρωπος διετέλεσε χρόνους ἀλλὰ μὴν πρὸς τούτοις λέγεται, τὸν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Μελετίου προεστῶτα, τὸν πάλαι ποτὲ ὡς ἔφην εἰπὼν τὸν Κλήμεντα ἀφορισμῷ καθυποβαλόντα, ἐν ἀσθενείᾳ περιπεσόντα, τινικαῦτα παρακελεύεται, φοράδην ἑαυτὸν τοῖς μοναχοῖς βασταχθῆναι, καὶ εἰς τὸ Ὅρος, τὸ παρὰ πάντας Σαγματίον καλούμενον ἀναχθῆναι ὅπως συγχώρητον διὰ ζώτης φωνῆς ἐκ τοῦ Κλήμεντος αἰτήσεται, τάγε λοισθία πνέοντα, καὶ τὸ συγχώρητόν μοι Ἀββᾶ Κλήμης, ἐκ τοῦ ἡγουμένου φωνητικῶς ἐνεχθῆναι, καὶ ἀοράτως αὖθις φωνὴ παρὰ τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος ἀντ' ἐνεχθῆναι, τὸ ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι ἀδελφέ, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Εὐλαβῶς δὲ νῦν φυλάττεται ἡ ἀγία καὶ σεβάσμιος αὐτοῦ Κάρα, ἣν ἐπικαλούμενος αὐτὴν μετ' εὐλαβείας εἰς ἀγιασμόν, λαμβάνει ταχεῖαν ἀνάρρωσιν εἰς διαφόρους ἀσθενείας, ὡς ἔχων παρρησίαν ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Παντοδύναμον καὶ Δημιουργὸν Θεόν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσοι ἐπικαλεσθῶσι τὴν τοῦ Ἁγίου βοήθειαν εἰς καιρὸν λοιμικῆς νόσου, μετ' εὐλαβείας ταχέως λαμβάνουσι τὸ ποθούμενον, ὡς καὶ ὑπὲρ τὴν τε προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ μονῇ ἀεννάως ἐκτελοῦνται θαύματα, ἥτοι δαιμονιζομένων ἀπολύτρωσις, νοσοῦντων ἐκ διαφόρων παθῶν ἀπαλλαγὴ, ὡς τοῦτο γινώσκει ἅπανα ἡ Βοιωτία καὶ ἡ πλησίον αὐτῆς Εὐβοία. Διὸ οἱ ἐπικαλούμενοι μετὰ καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς καρδίας τὴν τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Κλήμεντος βοήθειαν θεῖα ἐνέργεια λαμβάνουσι τὴν ἐκ παντοίων νόσων ἴασιν. Περιττὸν ἐνόμισα νὰ περιγράψω τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα τοῦ Ἁγίου θαύματα, τῶν πολλῶν προστάτην ὄντων καὶ ἐν αὐτῇ ἐτι τῇ ζώσῃ γεννεᾷ.

Διὸ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἃς ἔχωμεν βεβαίαν πίστιν εἰς τὸν

Παντοδύναμον καὶ Δημιουργὸν Θεόν, ὡς καὶ εἰς τὸν τρισέ-
βαστον καὶ θαυματουργὸν τοῦτον Ἅγιον Κλήμεντα, ὁ ὁ-
ποῖος ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, εἰς τὸν συμπαθῆ καὶ ἐ-
λεήμονα Θεόν, θέλει μεσιτεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς
σωτηρίας μας, καὶ οὕτω ποιοῦντες θέλομεν ἀξιώθῃ τῆς
ἐπουρανίου τοῦ Θεοῦ Βασιλείας, ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς
ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

Περὶ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ ἐν Μυοπόλει γρά-
φει ὁ Μελέτιος (Τόμ. Β' τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας),
ὅτι ἔζη ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐν ἔτει ἀπα. Περὶ δὲ
τῆς τελευτῆς τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος, λέγει ὅτι οὗτος ἐτε-
λεύτησεν ἐν ἔτει ΔΡΙΑ.

Τὰς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν ροπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς
δυσμενεῖς καταβιβλῶν, Κλήμης καὶ Γερμανὸς ἀνεκραύγα-
ζον ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην,
τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης βρωῶν ἀγαλλόμενος,
ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις,
ώρατος κάλλει τῷ Θεῷ γεγονὸς ἐμελῶδης γηθόμενος, ὑπε-
ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντες Παρθένε, πρὸς
ὄνπερ ἤμην ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας σεσάρκω-
ται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος καὶ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γημένος.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν αὐλοῖς χωρίαις ὁμιλῶν θεομάκαρ καὶ τῇ λαμπρότητι,
τῆς ἀνω εὐωχίας, ἀλήκτως ἀπολαύων, διατῆρει τοὺς ψάλ-
λοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας, ὦ παμμακάρι-
στε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἀνω κληρουχίας καὶ βοᾶς εὐ-
φραϊνόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς κατήγγειλας, ὦ παμμα-
κάριστε, φωτὶ τὸ τῆς Τριάδος, τρυφῶν ἐπαναπαύει καὶ βοᾶς
εὐφραϊνόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας ἢ ἀνυπό-
στατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου διὰ τῆς Θεοτόκου τοὺς ἐν πί-
στει σοὶ ψάλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν

Συνδράμωμεν δεῦτε φιλεόρτων, συστήματα σήμερον γη-
θόμενοι, καὶ τὴν αἰσέβηστον, μνήμην καὶ πανίερρον τοῦ
Θεοφόρου Κλήμεντος ἐγκωμιάσομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
βοῶντες καὶ ὑπερυψοῦτε, λαοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ θεῖά σου λείψανα παμμακάκρ ἐκδύζουσι πάντοτε ἰά-
ματα τοῖς πιστῶς προστρέχουσι χάριν εὑρεῖν καὶ ἔλεος ἐν
τῷ σεπτῷ τεμένει σου καὶ ἀναμέλπουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηστεία τὸ σῶμα κατετήξω, καὶ πόνη καὶ κακουχία κα-
τεδάμασας τούτου τὰ σκυρτήματα, καὶ προανεβίβασας,
τοῦτο ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, εἰς οὐρανοὺς ἀπὸ γῆς, διό σε ἐπα-
ξίως ὑμνοῦμεν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Αγνήν καὶ Παρθένον μετὰ τόκον, ὁ πάντων Δεσπότης διεφύλαξεν, ἄχραντε Θεόνυμφε, τὴν ἁγίαν μήτραν σου, καὶ θεϊκῶς ἐκόσμησε, καὶ κατεστόλισεν, αὐτὴν ὡς ὑψηλότατον θρόνον, ὅθεν ὡς μητέρα, Θεοῦ σὲ ὑμνοῦμεν.

*Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινος.

Σὲ ὁ κλεινὸς Μελέτιος, ἱερῶς ὑπεδέξατο, οἷον ὑψιπέτην, αὐτὸν μακάριε, μεθ' οὗ καὶ διέλαμψας, μετὰ σαρκὸς ἐν τῇ κόσμῳ, πόνοις προσευχόμενος καὶ εὐσεβῶς ἀνεβόησας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεωργηθεὶς ὡς ἔντιμον, κλῆμα ὄντως κατάκαρπον, ὑπὸ τῆς προνοίας, Κλήμης πανσεβάσμιε, καρποὺς προσενήνοχας, ἀξίως τῷ Δεσπότη σου, γινώσιν ἀληθῆ, σὺν φωτὶ εὐσεβείας, βοῶν ἀκαταπαύστως, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Εῤωτι θεῖω κάτοχος, Γερμανὸς ὁ Θεόσοφος, γέγονε τῆς θείας, ἀρετῆς τοῦ Κλήμεντος, ὡς σπόγγος τὰ νάματα, τὴν ἀρετὴν ἐκμάσων, αἰεὶ καὶ πόρους εὐσεβείας, ἱερῶς ἐνετρύφα, ἀναμέλπων γηθόμενος, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῥσαι παρθένε ἄχραντε, τοὺς ὑμνοῦντας τὸν τόκον σου, πάσης ἀπειρίας, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς ἐνεδρεύνοντος, ἐκεῖνος ἐν τοῖς λόγοις αἰεὶ, σὺ δὲ ὡς λόγου μήτηρ, σθένος ἡμῖν παράσχου, ἵνα σὲ εὐλογῶμεν, ἀπαύστως ἐν τοῖς ὕμνοις, καὶ ὑπερηψοῦμεν, ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απας μοναστής, σκυρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδοχοούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ὁσίων πάντων πληθὺς γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τοῦ θείου Κλήμεντος, καὶ βοάτω, χαίροις ἀξιάγαστε Θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν μέγιστε, χαίροις μοναστῶν, ποιμὴν ὁ πανάριστος, καὶ διαπρύσιος, τοῦ Σαγματίου ὄρους φωστήρ, Κλήμης ὁ μέγας καὶ ἀξιεράστος, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα, καὶ τὸ στερέωμα τῶν ὁσίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα καὶ πιστῶν εὐσεβὲς ἀγαλλίαμα.

Ωφθης ἐπὶ γῆς, ὡς ἥλιος πάνσεπτε ὁ διαυγέστατος, ὁ φωτίζων ἅπαντα, καὶ ἐκλαμπρύνων τῆς γῆς πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων λάμπεσι δαδουχίσμασι, καὶ φαιδρύνων πᾶσαν τὴν ὑφήλιον ταῖς πρὸς Κύριον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν γαστρί, Θεὸν τὸν ποιήσαντα, τὰ πάντα δέσποινα καὶ κατακοσμήσαντα, νοός μου πάντα τὰ πονηρεύματα καὶ ἐκ παιδὸς νοήματα, καὶ ἀτοπήματα καὶ εἰς μάνδραν, θείαν με ἐνεβιδάσαντα, τῇ σεπτῇ προστασίᾳ σου ἄχραντε.

*Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Αγγέλοις συναγάλλεται ὁ κλεινός, σὺν ὁσίοις ὁμοῦ καὶ δικαίοις τε, ὁ ἱερὸς Κλήμης καὶ ὁ τούτου συμφοιτητής, ὡς ἐπὶ γῆς συζήσαντες, ἐν εὐλαβεστάτῃ διαγωγῇ διὰ χαρᾶς ἀγγέλων, ὁσίων καὶ δικαίων ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθησαν.

Ιάματα τοῖς πόθῳ τὴν ἱεράν, ἑορτὴν ἐκτελοῦσιν οἱ ὅσιοι, ἐκ τοῦ σωροῦ πέμπουσι καὶ πύθη τὰ ψυχικά, εὐθέως ἐκδιώκουσι, καὶ ψυχαγωγοῦσι πνευματικῶς, καὶ ῥῳσὶ πλουτοδότης, καὶ χάριν οὐρανόθεν, πᾶσι κομίζουσιν ὡς ἑνθεοί.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Ρωνόμενος τῷ σθένει τῶν προσευχῶν, τῶν ὁσίων σου δέ.

σποτα Κύριε, μελωδικῶς, ὕφανα τοὺς ὕμνους ἐκ ρυπαρῶν
χειλέων κατὰ δύναμιν, δίδου οὖν πρεσβείαις αὐτῶν Χριστέ,
τῶν θείων σου πατέρων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἡμῖν τὴν
χάριν τὴν ἀκήρατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα τῶν θαυμάτων πῶς γαλουχεῖς, ὑπὲρ φύσιν καὶ
λόγον καὶ ἔννοιαν, τὸν τοῦ παντὸς κτίστην ἀπειράνδρως ὥς
ἀληθῶς, καὶ γαστήρ σου γέγονε εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν,
διό σε τὴν ἀρρήτως, τεκοῦσαν ὑπὲρ λόγον, πᾶσαι αἱ γεννεαὶ
μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Τὴν κάραν σου Θεοφόρε, τὴν δοξασθεῖσαν ἐκ Θεοῦ καὶ ἁ-
ρετῶν θεῖον σκεῦος, καὶ θαυματόδρυτον δειχθὲν σέβουμεν
πόθῳ τελοῦντες, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην.

*Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Θεοφόρον Κλήμεντα, Θηβαίων τὸν ὑπέρμαχον, καὶ
Βοιωτίας ἀπάσης, φρουρὸν καὶ ὄντως προστάτην, Ἑλλάδος
τε, τὸ καύχημα, καὶ Σαγματίου ἄκουσμα, καὶ τῆς Εὐβοίας
τείχισμα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, καὶ καταστέψομεν ὕμνοις.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν
υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ σεπτῷ σου Κλήμεντι, πειρατηρίων
ρύσασθαι, παντοίων τοὺς ὕμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τεύξα-
σθαι τῶν ἀγαθῶν Παναγία, δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἱστώμεν. Στιχ. δ' καὶ ψάλλοι.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστήρ διαυγέστατος, ἀναλάμπας ὁ ὅσιος, σελατφό-
ροις λάμπει, καταυγάζονται, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα,
καὶ πάντες ἀγάλλονται, καὶ φαιδρῶς τὴν ἱεράν ἐκτελοῦσι
πανήγυριν, τοῦτον μέλποντες, Ἰησοῦ εὐεργέτα τῷ ἀπάν-
των, τὴν εἰρήνην σου παράσχου, ἡμῖν πρεσβείαις τοῦ Κλή-
μεντος.

Ως ἀστήρ φαινότατος, ἐν τῷ ὄρει ἐπέλαμψας, Σαγματίῳ
ὄσι, Κλήμης μέγιστε, καὶ Βοιωτίας τὰ πέρατα, ἀσκήσει
ἐφώτισας, ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς, μεταστὰς ἐγκατέλιπες τὴν
πανίερον καὶ ἁγίαν σου κάραν ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἁγια-
σμάτων, ἐξ ἧς ἰάματα βρύουσι.

Ο ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, Κλήμης ὁ
πανάριστος, ἐκ νεότητος, τὴν γεηράν καὶ ἐπίκυρον, μισή-
σας ὡς πρόσκαιρον, πᾶσαν δόξαν καὶ τρυφήν τῷ Χριστῷ
νῦν παρίσταται, εὐφραίνόμενος, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι τὴν
δόξαν, καὶ τρυφήν τοῦ παραδείσου, ἐπ' ἀπολαύων πληρέ-
στατα.

Τὴν πανένδοξον κάραν σου Κλήμης πάτερ μακάριε, κατὰ
χρέος ἅπαντες προσπτυσσόμεθα, καὶ ὕμνωδαίς, γεραίρομεν,
καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς προχεοῦσαν ἡμῖν, ἀενάως τοῖς
χρηζοῦσιν ἰαμάτων, καὶ ἐξαίρουσαν πνεύματι ἁγίῳ παθη-
μάτων ἀπειρίας, καὶ τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δόξα. Ἦχος β'.

Φαιδρὰ καὶ πανένδοξος ἐπέστη, πανήγυρις σήμερον, ἡ ἁ-
ξιέπαινος μνήμη σου, Κλήμης παναοίδημε, συγκαλοῦσα ἡ-
μᾶς, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, ἐν ἧ συνελθόντες οἱ πιστοί,
πνευματικῶς εὐφραίνόμεθα, δοξάζοντες Χριστόν, τὸν σὲ καὶ

μετὰ τέλος δοξάσαντα καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμήσαντα, ἡ γὰρ πανίερος καὶ σεβασμία χάρα σου, ἀσπαζομένη εὐλαβῶς, πάθη θεραπεύει ἀνίατα, καὶ πνεύματα πονηρίας διώκει πανόλεθρα δεικνύουσα τὴν δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν οὐρανοῖς, ἣν ἐπήλειφας πλουσίως παρὰ Χριστοῦ ἱερώτατε, ὃν ἰκέτευε ὅσιε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθ.

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ λοιπὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ α'. κανόνος τοῦ ἁγίου ὡδὴ γ'. εἰς δ'. καὶ ἐκ τοῦ β'. ὡδὴ 5'. εἰς δ'.

Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Σάββα.

Τέλος τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς ἀκολουθίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΡΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΚΛΗΜΕΝΤΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Εἰτα, Θεὸς Κύριος. Καὶ τὰ παρόντα ταῦτα εἰς ἤχον δ'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ὁσιωτάτῳ προσδράμωμεν, οἱ νόσοις χαλεπαῖς κατακείμενοι, ἐν κατανύξει κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, ἅγιε βοήθησον, Κλήμης Πάτερ Θεόφρων, σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς δεινῆς ἀσθενείας, μὴ ἐγκαταλείπης ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας τὴν πάνσεπτον χάραν σου.

Δόξα ὅμοιον.

Οἱ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενειῶν κατατρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στεναζόντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμομεν δακρύοντες, Θεοφόρου τῇ Κάρᾳ κράζοντες ἐκ πίστεως. Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ρῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ σιωπήσωμεν ἅει Θεοτόκε τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἅει, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Περτηκοστός. Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νόσω συνεχόμενος χαλεπῇ, πρὸς σέ καταφεύγω, τὴν ὑγίαν ἐπιζητῶν, ὦ Πάτερ Θεόφρων Κλήμης, ταχύς νῦν Ἱατρός ἐπιφάνηθι.

Πειρασμῶν κλονοῦσί με προσβολαί, δεινῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν, γαλήνην παράσχου Ὁσιώτατε Πάτερ, τῷ τηθεῖα κάρᾳ σου πίστει προστρέχοντι.

Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, Πάτερ σοφέ, δυσώπει ἀπαύστως λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σὺ γὰρ νῦν προσφεύγω παμμάκαρ Θεόφρων, πνεῦμα ἐντείνω καὶ διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὤδὴ γ'. Ὁ εἰρμός, Σὺ τὸ στερέωμα.

Σὺ ἡμῶν βοήθεια, ὦ Κλήμης Θεόφρων μακάριε, σὺ ἱατρός, παθῶν ἀνιάτων, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις.

Κάρα σου ἡ πάνσεπτος, πηγάζει ἀφθόνως τὰ θαύματα, πᾶσι πιστοῖς, τοῖς προσκαλουμένοις εἰς παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Ἐνα καὶ παράδοξα, βλύζουσι θαύματα ἐνδοξε, κάρας τῆς σῆς, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσι, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Διάσωσον ἐκ νοσημάτων τοὺς δούλους σου Πάτερ, ὅτι

πίστει μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, τὴν κάραν σου προσκυνοῦντες ἐκ πόθου.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς. Καὶ λέγομεν τροπάρ.

Πρεσβεία Θερμῇ.

Νοσοῦντας ἡμᾶς, καὶ πίστει καταφεύγοντας, πρὸς σκέπην τὴν σὴν Κλήμης· πάτερ μακάριε, ἴασαι ταχέως δεόμεθα, ὡς ἱατρός πανάριστος· καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ πόθου τὴν κάραν γεραίροντας.

Ὤδὴ δ'. εἰσακήκοα Κύριε.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου μου, Ὅσιε κόπασον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύναστον, τῶν παθῶν ψυχῆς καὶ τοῦ σαρκίου μου.

Ὁ Χριστὸς ὃν ἐπόθησας, καὶ δι' ὃν ἡγήσω πάντα ὡς σκύβαλα, κεφαλὴν σὴν ἐδωρήσατο τοῖς νοσοῦσι μεγίστην βοήθειαν.

Ἀπολαύοντες πάντοτε, Κλήμης Θεόφρων τῶν δωρημάτων σου, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκόντές σε εὐεπήκοον.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυτρώμεθα.

Ὤδὴ ε'. Φώτησον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον χαρᾶς, Κλήμης τὴν ἐμὴν ψυχὴν, βεβυθισμένην ἐν περιστάσεσι καὶ ἐπιφοραῖς ἀναραῖς κινδυνεύουσαν.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Κλήμης πάτερ σοφὲ ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον καὶ δυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Παῦσον τὴν δεινὴν τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσον καὶ τὴν ὑγίειαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Θεοτοκίον.

Ἰᾶσαι ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίειαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ' σὴ σεπτὴ κεφαλὴ, Θεόθεν χάριν ἐδέξατο, ἰᾶσθαι πάθημα βροτῶν, ἐλαύνειν τε δαίμονας, λοιμῶ συσχεθέντας τε, καὶ πανώλη ταχέως θεράπευσον.

Ε'βίωσας ἐπὶ γῆς ὡς ἄσκαρος παναοίδημε, ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστὸς σοι δεδώρηται διὸ καὶ ἡ κἀρα σου πηγάζει ὡς κρήνη, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα.

Ἡ' Βοιωτία ἐπὶ σοί, δικαίως μάκαρ ἀθρύνεται, Σαγματίου δὲ μονὴ γηθοσύνης ἀγάλλεται, τὴν πάντιμον ἔχουσα κεφαλὴν σου Πάτερ θησαυρὸν ὥσπερ πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείμεν τῶν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτωρ ἀγνή καὶ τύχομεν πάναγνε τῆς θείας ἐλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Ἰοῦ τοῦ Θεοῦ.

Διάσωσον ἐκ νοσημάτων τοὺς δούλους σου Πάτερ, ὅτι πίστει μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, τὴν κἀραν σου προσκυνοῦντες ἐκ πόθου.

Ε'πίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰᾶσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Τὸ πᾶσα προή' καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε, πόρεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα, τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσητε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε.

Καὶ εὐθὺς. Δόξα ἡχος 6' ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς εἰς τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος πλ. 6'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ψυχὴ τε καὶ σῶματι, νοσοῦντες, δεῦτε ἐν πίστει, νῦν κατὰσπαζόμενοι ἀγιάσθητε· νόσους γὰρ παύετε, δαίμονας ἐλαύνει, καὶ ψυχὰς ἰᾶται ἀπὸ πταισμάτων καὶ γὰρ ἐδέξατο ἀφθόνως παρὰ Κυρίου τὰς χάριτας, Κλήμης ὁ Πανόσιος ζήσας ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἄσκαρος, σημεῖα δὲ ταῦτα τὰ θαύματα,

καὶ χάρα ἡ σεπτὴ, ἣν προσκυνοῦντες δεόμεθα, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ τὰ ἐξῆς.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστασιος ὄντως Πάτερ τρισόλβιε, Κλήμης Θεόφρων, ἐκλυτρώσαι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ προσενήνοχας Πάτερ, θυμα εὐπρόσδεκτον, Κλήμης Θεόφρων, καὶ νῦν μὴ διαλείπης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἄβυσσος σὲ ἱμαίων, καὶ πηγὴν εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγιοτήτος, καὶ τεῖχος σωτηρίας, νοσοῦντων τε ὑγίειαν ἐπιστάμενοι κράζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῇ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῶν ἀποτεκοῦσα.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρ.

Τοὺς ἐκ λοιμοῦ τε καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, συσχεθέντας, παμμακάριστε Κλήμης, φύλαττε καὶ σῶζε, θερμὴ σου προστασία.

Τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ζητοῦντας, εἰς ἱασιν τὴν σὴν χάραν Θεόφρων φύλαττε καὶ σκέπε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀμπελώνων τε καὶ ἀγρῶν ἀφορίας, νόσους τε βοσκμάτων ἀλόγων, ἄλθανον Θεόφρων εὐχαῖς σου εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παθῶν

τὰς ἐφόδους παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐλλὰς σὺν Βοιωτίᾳ πέδον τε Εὐβοίας Θηβαίων, τόπος τὴν χάραν ὑμνήσατε, τοῦ Κλήμεντος θεῖαν καὶ χαριτόδρυτον.

Πηγάζει γὰρ ὡς κρήνη θαύματα τοῖς πόθῳ προσκαλουμένοις αὐτὴν καὶ ἐκ πίστεως, καὶ διασώζει ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως.

Τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας, τὴν σεπτὴν σου χάραν, καὶ τὴν σὴν μνήμην φαιδρῶς ἐορτάζοντας, πατὴρ ἡμῶν Κλήμης, πάντας εὐλόγησον.

Θεοτοκίον.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τὸν τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα παρθεὶν θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθὺς τὰ μεγαλυνάρια. Ψαλλομένων δὲ τούτων θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς, ἔνθα γίνεται ἡ παράκλησις.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηρόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὕμνοις τιμῆσωμεν.

Καὶ τ' ἀκόλουθα τοῦ Ἀγίου.

Χαίροις Ἀθηναίων γόνος λαμπρός, Σαγματίου δρους ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός, χαίρεις Βοιωτίας ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, ὁσίῳν ἡ δόξα, ὦ Κλήμης, ὁσιε.

Ο τῆς Βοιωτίας μέγας ποιμήν, καὶ τῶν μοναζόντων, ὁ προστάτης καὶ ὁδηγός, τρισόλβιε Κλήμης, παμμάκαρ καὶ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων ἀεὶ μνημόνευε.

Κάραν σου τὴν θείαν ὡς θησαυρόν ἄσυλον πλουτῶσα, Θεοφόρε ἡ σὴ μονή, χαίρει καυχωμένη, καὶ σὲ ἀεὶ δοξάζει, τὰ ρεῖθρα ἱαμάτων ἀναπηγάζοντα.

Δέησιν προσάγαγε τῷ Θεῷ παμμάκαρ Θεόφρων, ὑπὲρ τέκνων τῶν σὼν σοφέ, τῶν τὴν θείαν κάραν, τὴν σὴν ἐπιζητούντων, καὶ εὐλογίαν δίδου τούτοις καὶ ἔλεος.

Πᾶς ὁ τῶν ὁσίων θεῶς χορός, καὶ τῶν Ἱερῶν, παμμάκαρ στέφας σεπτόν, θεῖόν σου τὸ πνεῦμα ἐδέξαντο σὺν πάσῃ χαρᾷ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὡς τοῦτον σύσκηνον.

Πανόλβιε πάτερ θαυματουργὲ ρῦσαι τοὺς ἰκέτας, καὶ λιμοῦ τε ἐκ τοῦ λοιμοῦ, πληγῆς τε ἀκρίδος, καὶ τελευτῆς τῶν ζώων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ταῖς ἰκεσίαις σου.

Αἰγλῆς ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ἐν μεθέξει θείᾳ, Κλήμης Πάτερ σὺν τῷ σοφῷ Γερμανῷ ἅμα καὶ τῷ Μελετίῳ ἀκτίνα φωτοφόρον ἡμῖν ἐκπέμψατε.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τὸ τρισάγιον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Καὶ τὰ παρόντα προσόμοια εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς πανσέπτου Κάρας, ἡ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἀγίου. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δέχου τὰς δεήσεις εὐμενῶς τῶν σοὶ προσφευγόντων ἐν πίστει, καὶ δεομένων θερμῶς, Πανόσιε Κλήμης, καὶ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, ἐκπληρώσας ἀπάλλαξον θλίψεων παντοίων, σώζων τοὺς ἰκέτας σου ταῖς πρὸς Θεόν σου εὐχαῖς πόθῳ

τὴν ἁγίαν σου Κάραν κατασπαζομένους, ἀφθόνως τοῖς πιστῶς πηγάζουσιν ἱάματα.

Οὕτως ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκεστήρ ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σε, μετὰ πόθου καὶ πίστεως, προσπεφυγόντων θερμῶς ἀναργύρως ἰώμενος Κλήμης Θεοφόρε, θέν σου δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου Κάραν καὶ βοῶντες, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Πάντας ἡμᾶς οἴκτειρον ἀγνή, μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ παρθένε, προσπεφυγόντας ἐν σοί, καὶ σοῦ τὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, σὺν ἰκέτην προβάλλοντες, Κλήμεντα τὸν θεῖον, πρέσβυν, νῦν πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν ρῦσαι ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας τοῦ Υἱοῦ ἀξιώσον δεόμεθα.

Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

*ψαλλόμενα εἰς τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρόν
ὁμοῦ μετὰ τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου
Κλήμεντος εἰς Λιτανείαν.*

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα οὗς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς πωλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε, δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἀορά

των ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριά τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις, ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες, Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοί, ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος.

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχει, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦντες, πάντες κραυγάζομεν· Χαῖρε ξύλον ζωῆς· Χαῖρε σκήπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ· Χαῖρε βροτῶν δόξα ἐπουράνιε· Χαῖρε ἀνάκτων τὸ καύχημα· Χαῖρε τὸ κράτος τῆς πίστεως· Χαῖρε ὅπλον ἀήττητον· Χαῖρε τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· Χαῖρε φέγγος λαμπρόν, σωτήριον τοῦ κόσμου· Χαῖρε μαρτύρων τὸ μέγα κλέος· Χαῖρε σθένος δικαίων· Χαῖρε ἀγγέλων λαμπρόν· Χαῖρε πάνσεπτε.

Ἔτερον. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον, ἄδου καθαιρέτα· Χαῖρε χαρὰ λόγμου, φθορᾶς ἀναιρέτα· Χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὅπλον τὸ ἄρρηκτον, τοὺς ἀσπάζομένους σε, φρούρησον ἀγίασον δεόμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασόμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες. Χαρὰ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα εἰς τὴν ἁγίαν Κάραν.

Ἦχος α'.

Αἰθῆναι μὲν αἱ πρεσβύτεραι ἐναθρύνονται ὅσιε Κλήμης, ὡς γεννέθλιόν σοι ἔδαφος, τὰ προτερήματά σου πλουτίσασα τὰ προσφυῇ. Σεμνύνεται δὲ καὶ Βοιωτία τοῖς ἀσκητικοῖς ἰδρωσὶ σου, καταρδευθεῖσα, καὶ γεωργηθεῖσα τῷ ἀρότρῳ τῶν ὁσίων πόνων σου. Κοσμεῖται δὲ μάλιστα, καλλωπιζομένη πνευματικῶς, καὶ ἡ Σαγματία Μονὴ ὁλοῦ οὐρανόφ, καὶ ἀναφαιρέτω τὴν χαριτόβρυτον Κάραν σου κεκτημένη, καὶ βοῶσα πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν πρεσβεύεις Κύριε, τοῦ σοῦ Ὁσίου σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς παμφαῆς τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος λάμπει ἡ μνήμη, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἰάματα νόσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα ἱκετεύει γὰρ αἰεὶ ὡς ἱατρός, παρεστικῶς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν τῆς Ἑλλάδος παμφαῆ, καὶ τηλαυγῇ φωστῆρα τῶν μοναστῶν τὸ κλέος τῶν ἀρετῶν τὸ λαμπρόν ἐνδιαίτημα·

ἐφ' ὧν εὐφημήσωμεν τῶν ὀρθοδόξων οἱ δῆμοι, κροτοῦν-
τες καὶ λέγοντες· Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, καὶ
τῶν ἱαμάτων τὸ πέλαγος· Χαίροις ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ
τὴν ὑλῶδη σύνθεσιν διαστάς ὡς αἰθέριος· Χαίροις, τῶν ἐν
ἀνάγκαις, καὶ νόσοις, καὶ κινδύνοις καὶ συμφοραῖς, βεβαία
προσπασία· Χαίροις τρισόλβιε Κλήμης, τρανῶς νῦν καθορῶν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅπερ μὴ παύσει πρεσβεύων ὑπὲρ
παντὸς τοῦ λαοῦ, τοῦ δοξαζόντος τὴν σεβασμίαν Κάραν σου.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλέοργοι πάντες πνευματικὴν χορείαν στησάμενοι,
ἀνθεσιν ἐγκωμίων τὸν ἀσκητὴν τοῦ Θεοῦ στεφανώσωμεν,
Κλήμεντα τὸν αἰοδήμον· οὗτος γὰρ τὸν μέγαλαυχον δρά-
κοντα ἀνδρειοφρόνως κατεπάτησε καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος
μεγαλοπρεπῶς ἐνεδήσατο. Διὸ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἰπω-
μεν· Χαίροις ὁ πύργος τῆς ὑπομονῆς ὁ ἀκλόνητος, καὶ τῆς
ἐγκρατείας λαμπτήρ ὁ πολύφωτος· Χαίροις τὸ παρθενίας
ἐντῤῥυφημα, καὶ τῆς σωφροσύνης ἀγλάϊσμα. Χαίροις τὸ τῆς
καθαρότητος ἔποπτρον, ἀκοιμήτοις δάκρυσι κατανύξσεως
λαμπρυνόμενον, τὸ χρυσοῦν σκεῦος τοῦ θείου φόβου, ἡ ἐν-
θεος εὐωδία τῶν ἀρετῶν, τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ
πρὸς καρτερίαν ἐν πειρασμοῖς ἐνισχύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ
παριστάμενος, αἰτῆσαι Πάτερ Κλήμης, εἰρήνην δοθῆναι τῷ
κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ πόλις τῶν Θηβαίων, ἐν κόλποις κα-
τέχουσα, τὴν πάνσεπτον Κάραν Κλήμεντος τοῦ Ὁσίου, θη-
σαυρὸν ἀδαπάνητον. Δι' αὐτῆς γὰρ ποικίλας δυνάμεις θαυ-
μάτων ὁ Θεὸς τοῖς ἐν πίστει προσιοῦσι παρέχει ρῶσιν οἱ
νοσοῦντες λαμβάνουσιν, οἱ πενόμενοι πορισμὸν, οἱ γεωργοὶ
τῶν καρπῶν τὴν συγκομιδὴν, οἱ θαλαττεύοντες ἀσφαλῆ κυ-

βέρνησιν, καὶ οἱ πολεμούμενοι συμμαχίαν εὐρίσκουσιν ἰσχυ-
ράν, καὶ οἱ ἐν παντοδαύταις συμφοραῖς καὶ θλίψεσι τοῦ βίου
εὐρισκόμενοι παραμυθίαν λαμβάνουσι, καὶ οἱ πρὸς ἀπόγνω-
σιν ὠθούμενοι, σωτηρίας ἐλπίσι κουφίζονται. Ταύτην πίστει
καὶ πόθῳ κατασπαζόμενοι βοήσωμεν, Κύριε, πρεσβείαις τοῦ
Ὁσίου καὶ Θεοφόρου, τὴν πόλιν σου, καὶ τὴν μονὴν τῶν
ἱκετῶν σου περισώζε, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν τῶν λα-
τρευτῶν σου ἐν εἰρήνῃ διαφύλαττε, τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τὸ
κέρας ἀνυψῶν, καὶ πᾶσι παρέχων σωτηρίαν ψυχικῆς, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ Μονὴ Σαγματίου ἐν κόλποις κατέ-
χουσα τὸ ζωοποιὸν ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀξιοθεῖσα ὑπὸ
τοῦ Αὐτοκράτορος, Βασιλέως Κομνηνοῦ, θησαυρὸν ἀδαπά-
νητον, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Χαίροις, Σταυρὲ τῆς Βοιω-
τίας τὸ καύχημα, καὶ τῶν μοναζόντων ἀγλάϊσμα, καὶ τὰ
πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται· Χαίροις τῶν δαιμόνων φυγα-
δευτὰ καὶ τῶν ἀσθενούντων θεραπευτὰ, διὸ ἀναξίοις χρί-
λεσι, συνελθόντες ἀσπασώμεθα ρῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμά-
των κομιζόμενοι καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Μὴ ὀργισθῆς κατ' ἀδελφοῦ, μὴ τὸν περιφρονήσῃς,
ὥς εἶναι καὶ ἐλάχιστος, καὶ μὴ τὸν ἐξυβρίσῃς.

Ἄν ἔχῃ τίς τι κατὰ σοῦ, ἀδίκως καὶ δικαίως,
συνδιαλλάττου μετ' αὐτοῦ, προθύμως καὶ ταχέως.

Πρὸς ἡδονὴν ἀθέμιτον μὴ ἐβλεπε μηδόλως,
ἀλλὰ νὰ βλέπῃς πάντοτε σωφρόνως καὶ ἀδόλως.

Ἀπόφυγε πᾶν σκάνδαλον, ὥθοῦν εἰς ἀμαρτίαν
ἐτι τ' ὄμμα σου αὐτὸ τὴν χεῖρα τὴν ἰδίαν.

Τὴν συζυγίαν ἱεράν, οὐδὲν τὸ διαλῦον,
Πλὴν ὅταν καταπατηθῇ ἡ πίστις τῶν συμβίων.

Μηδὲνα ὄρκον ὀμνυε, ἀλήθειαν ὁμίλει,
μὴν ἔχῃς ἄλλα εἰς τὸν νοῦν καὶ ἄλλα εἰς τὰ χεῖλη.

Εἰς τὸν κακὸν διὰ κακοῦ, μηδόλως ἀντιτάττου,
καὶ δάνειζε καὶ πάρεχε ἀφθόνως τ' ἀγαθὰ σου.

Ὡς ὁ πατὴρ σου ὁ Θεός, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔτι,
διὰ νὰ γείνῃς τέκνον του ἀγάπα καὶ εὐεργέτι.

Νὰ ἐλεῇς ἐν τῷ κρυπτῷ, μὴ πρὸς τὸ θεαθῆναι,
σὲ βλέπει ὁ Θεὸς αὐτὸς μισθαποδότης εἶναι.

Προσεύχου μὴ βατολογῶν, μὴ θέλων ἐπιδειξέας,
ἀρκεῖ τὰς πύλας τῆς ψυχῆς πρὸ τοῦ Θεοῦ ν' ἀνοίξῃς.

Συγχώρει καὶ παρὰ Θεοῦ, συγχώρητιν εὐρίσκεις,
εἰδ' ἄλλως ἀσυγχώρητος ἀφεύκτως ἀποθνήσκεις.

Νηστεύων ἔσο εὐχαρίς, καὶ κατηφῆς μὴ εἶσαι,
ἀνθρώπων δόξαν ἂν ζητῇς, τῆς ἐκ Θεοῦ στερεῖσαι.

Θησαύριζε ἐν οὐρανῷ οὐχὶ εἰς γῆν καὶ οὕτως,
αἰώνιος καὶ ἀσφαλής, θὰ σοὶ ἀνῆκε ἡ πλοῦτος.

Τῆς ἔσθης ὁράσεως ἐπιμελοῦ ἐν πρώτοις,
ὁ νοῦς σου ὥς βλέπει ὑγιῶς· οὐαὶ ἐὰν τυφλώτῃς.

Φίλος Θεοῦ καὶ Μαμμωνᾶ, μὴ γίνεσαι ἐπίσης,
ἐὰν τὸν ἓνα ἀγαπᾷς τὸν ἄλλον θὰ μισήσῃς.

Μὴ βασανίζῃς τὴν ψυχὴν, ἀνωφελῶς σπαράττων,
μὲ τὰς μερίμνας τῶν φθαρτῶν, τρωτῶν καὶ ἐνδυμάτων.

Θὰ ἔχῃς ὅ,τι χρήσιμον, ἂν πρῶτον φίλος γείνῃς,
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Μὴ κατακρίνῃς ἐπειδὴ Θεοῦ δικαιοσύνη,
θὰ κρίνῃ ἕκαστον, καθὼς αὐτὸς τοὺς ἄλλους κρίνει.

Ἔργαζου εἰς διόρθωσιν ἀτομικὴν σου μάλλον,
καὶ ὅταν σὺ διορθωθῇς, διόρθωνε καὶ ἄλλον.

Τὰ τίμια εἰς εὐσεβεῖς καὶ ἐμπίστους χαρακτῆρας,
νὰ ἐμπιστεύῃσαι, οὐχὶ εἰς ἀναξίων χειρας.

Καὶ ζῆτει παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ σύναμικ μὴ παύσῃς,
ἐπιδιώκων τὰ καλὰ, καὶ θὰ τὰ ἀπολαύσῃς.

Διὰ τοὺς ἄλλους πράττε συ, αὐτὴ ἦν δικαιοσύνη,
πᾶν ὅ,τι θέλεις, διὰ σέ νά πράττωσι ἐκεῖνοι.

Νά βαίνης τὴν στενὴν ὁδόν, καὶ ὄχι εἰς τὴν εὐρεῖαν,
ἄγει ἡ μὲν εἰς ὄλεθρον, ἡ δὲ εἰς σωτηρίαν.

Προσέχων ἀνεγνώριζε καὶ φεῦγε πάντα πλάνον,
ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ τῶν σαπρῶν τὴν φύσιν τοῦ μανθάνων.

* Ἄν σεαυτὸν ἀπαρνηθῇς καὶ τὸν Σταυρόν σου αἴρῃς,
καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῇς αἰώνια θὰ χαίρῃς.

Οἱ ἀνωτέρω στίχοι ἐλήφθησαν παρὰ τινος ἀνωρύμου
καὶ δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται ὅπου δεῖ.

